

REEDENE RÕÕM

Vanemuise tulevane balletijuht Jevgeni Grib soovib uues ametis jätkata ka tantsijana

RAIMU HANSON
raimu.hanson@postimees.ee



Vanemuise suures majas ööl vastu läinud pühapäeva teatri balleti 85. aastapäeva tähistamiseks korraldatud öögala lõpus selgus, et Vanemuise uueks balletijuhtiks saab Eesti Rahvusballleti esitantsija Jevgeni Grib (35). Küsimustele tantsimisest, perekonnast ja oma tulevikust vastas ta rahvusvahelisel tantsupäeval, 29. aprillil Tallinnas.

Kõigepealt balleti öögala viimasest numbrist «Duo», mida te esitasite koos iluuisutaja Aleksandr Selevkoga. Kuidas teil tekkis idee ühendada balleti jäätantsuga?

Idee tekkis Marel (Mare Tommingas, Vanemuise praegune balletijuht – RH), kui ta vaatas Selevkod võistlemas. Mare märkas, et me oleme natukene samsuguse plastikaga. Ma ütlesin, et miks mitte, see on hea mõte, pealegi me oleme temaga tuttavad. Ma tegin lihtsa koreograafiaga numbri, ei teinud mingit dramaatilist lugu, tahtsin lihtsalt näidata, kuidas on laval Jevgeni Grib koos Aleksandr Selevkoga.

Enne «Duo» esitamist tõmmati eesriie ette ja kõik senised öögagalal esinenud tantsijad tulid eeslavale kummarduma. Kui eesriie läks lahti, oli laval jääkate. Kuidas oli võimalik see vaid paari minuti jooksul paigaldada?

See oli väga nutikalt tehtud. Jää oli juba enne gala algust laval, aga oli kaetud balletipõranda plastiga. Jää oli tellitud ja laval kokku pandud. Kui tantsijad kummardasid eeslavale eesriide ees, rullisid lavamehed plasti kokku.

Kuidas möödus pärast öögalat 28. aprilli esimesel tunnil alanud pidu Vanemuise suure ma-

ja fuajees? Kui pikalt pidutsite?

Ma eriti kaua pidu ei pannud, sest mul oli vaja minna 28. aprilli öhtul Estoniasse galale. Pidin varahommikul sõitma Tallinnasse tagasi ja olin juba kell 12 proovis. Tegin seal kaks uut numbrit, nii et ma pidin olema värske ja vormis. Aga Vanemuise pidu oli väga sõbralik ja soe nagu ikka, peol osalenud publik ja vanemuislased ise on nii heasüdamlikud ja toetavad, nii et ma alati tunnen ennast nagu kodus. Seda on hästi lahe kogeda!



Selles tegevuses puhkpäevi ei ole, peab mõtlema enda füüsilisele koormusele esitantsijana, samas on suur vastutus trupi, teatri, publiku ja Eesti rahva ees.

Panin tähele, et olite Vanemuises peol koos abikaasaga. Mis ametit peab teie naine?

Olga on küll tegelenud tantsimisega ja isegi balletiga, aga balerini temast ei saanud, vaid ta läks sporti. Ta on rühma- ja personaalitreener, tegeleb ka balletiga: ta annab Tondiraba jäähallis iluuisutajatele balletitunde. Kohusin temaga Instagramis, kui töötasin Peterburis, ja oletasin tema tehtud piltidest, et ta on samuti Peterburist, aga vestlusest selgus, et ta on hoopis Tallinnas.

Teil on kaks last. Kes neid hoidis, kui te olite öögagalal ja peol Tartus, ning on hoidnud siis, kui olete pidanud olema abikaasaga kodunt eemal?

Lapsi hoivad vanemad-vanaisad, meil on piisavalt

palju toetajaid laste hoidmisel. Raphael on kuueaastane, saab juunis seitsmeseks, ja me oleme väga uhked, et ta sai katsetel sisse prantsuse lütseumi. Annabelle on neljane ja käib Viimsis kodus juures eesti lasteaias.

Asute 1. augustil tööle Vanemuise balletijuhina. Seni olete tegutsenud balletitantsija ning lavastaja ja koreograafina. Mida te tundsite, kui saite teada, et olete balletijuhi konkursil tunnustatud võitjaks?

Eks ma ikkagi ootasin seda. Ma hakkasin juba tundma, et aeg on selline, et võiks hakata mõtlema ja tegutsema, mida teha peale tantsimise ja koreograafia. Ma tunnen praegu, et mul on palju jõudu ja jaksu midagi uut juurde õppida, ma olen selleks piisavalt noor ja piisavalt vana.

Kuidas kujutate ette oma päevi balletijuhi ametis ja ühtlasi Eesti balleti tipptantsijana laval jätkamisel?

Väga raske on öelda, sest ma ei ole sellesse süvenenud, kuid ma olen näinud kõrvalt mitme kunstilise

juhi tegevust. Ma loodan ennast veel vormis hoida, ise tantsida, ja samal ajal teha balletijuhi tööd. Arvan, et selles tegevuses puhkepäevi ei ole, peab mõtlema enda füüsilisele koormusele esitantsijana, samas on suur vastutus trupi, teatri, publiku ja Eesti rahva ees.

Kui suur on teie senine kogemus kollektiivi juhtimises ja korraldamistegevuses?

Olen lavastajana juhtinud proove, olen hoidnud truppi ehk veetnud tantsijatega aega ning tean, kuidas nendega toime tulla, mida neile rääkida. Muidugi pean palju juurde õppima.

Kui palju loodate 26 aastat selles ametis olnud ja Vanemuise balleti väga kõrgele tasemele viinud Mare Tomminga abile, kui olete asunud tema ametikohale?

Eks me vaata, praegu ei oska midagi täpsemat öelda. Mina olen väga rahul ja õnnelik, et Mare jääb meiega, sest ta teab Vanemuisest ja balletist kõike ja isegi rohkem. Ta on mulle olnud toeks ja abiks ka väga rasketes olukordades. Alati ei ole meil olnud üks ja ühine visioon, see on minu arust ka normaalne, nii peabki olema. Sellisel juhul me oleme lihtsalt rääkinud ja leidnud parima lahenduse.

Kui palju te kaotate balletijuhi tööle asumisel oma praegusest hiilgavast tantsijatase-mest?

Väike hirm on ikkagi, eks vaata-me. Ma proovin anda endast parima, olen väga töökas, aga kui midagi hakkab juhtimist segama, pean tantsijana lõpetama, sest ma olen juba valinud balletijuhi ameti. Olen väga palju asju läbi tantsinud ja teinud palju huvitavaid, muidugi tahaksin veel ja veel, aga ma pean ikkagi



Öögala lõpetasid Jevgeni Grib (esiplaanil) ja Aleksandr Selevko jääl.

mõtlema, mida hakkab tantsima Vanemuine. Kui mul jätkub aega, tantsin hea meelega Vanemuises ja ka Estonia laval, sest publik ootab seda.

Seni olete Vanemuises toonud vaatajate ette kaks lavastust, «Metamorfoosid» ja «Tuhkvalge». Kas on teada juba järgmine teie lavastus meie teatris? Praegu ei ole midagi kavas. Järgmine hooaeg on Marel juba plaanitud, vaatame, mis saab edasi.

Rahvusvahelisel tantsupäeval, 29. aprillil andis Rahvusoper Estonia teada uue hooaja lavastused. Muu hulgas on kirjas, et 29. novembril jõuab lavale uus algupärane, helilooja Alisson Kruusmaa ja lavastaja-koreograaf Jevgeni Gribi ballett «Valgus maailma lõpust», mille libretist on Eero Epner. Mis on selle lavastuse teema?

Oleme kolmekesi helilooja ja libretistiga istunud ja mõtelnud, mis meid kõnetab ja mida me tahaksime näidata. Selles balletis on metafoorseid ja filosoofilisi asju, on ka lugu maailma loomisest, inimkonna sünnist, harmoonia kadumisest, ahnusest ja hävingust ning võimalikust uue maailma sünnist.

Kus ja millal olete sündinud ja kuidas on kulgenud teie senine balletitee?

Ma olen sündinud 7. novembril 1988 Tallinnas. Lõpetasin eraballetikooli Fouette ja Tallinna

balletikooli ja siis asusin kohe Estonia lavale tantsima. Olin vahepeal paariks aastaks, 2013 ja 2014, kutsutud Peterburi Eifmani Balleti solistik ja olin hiljem, kui olin juba Estonias tagasi, veidi aega seal ka külalissolist. Mul on väga hea meel, et ma tuln kodumaale tagasi.

Kuidas teil tekkis balletihuvi? Meie perekonnas ei olnud keegi kunstiga seotud, aga vanaema Raissa viis mind tantsustuudiosse, kui olin neljane. Seal õeldi, et poisil on balletieeldused, ja nii ma hakkasingi balleti õppima.

Mida arvas vanaema, kui sai teada, et te hakkate tööle Vanemuise balletijuhina?

Ta natukene hakkas muretsema, et ta siis ei näe mind enam väga tihti. Ma rahustasin teda, et Tartu ei ole ju väga kaugel ja ega ma praegugi näe teda ju kuigi tihti, kuigi ma elan Tallinnas.

Näitlejad Kaarel Kilvet, Lauri Nebel ja Jüri Aarma ehk ansambel Hampelmann esitas 1980. aastatel menulikult laulu «Reedene rõõm». Selles on juttu kellestki, kes läheb reedel vannitööndalala mustust ja tuska maha pesema ning puhtusest ja värskusest inspireerituna hakkab rõõmsat, kirge ja joovastust tulvil laulu looma. Mis on teie reedene rõõm?

Minu reedene rõõm on olla lihtsalt Jevgeni, selline, nagu ma olen, kodus lastega nii, et mul ei oleks peas töömõtteid.



Jevgeni Grib aprilli viimasel päeval Tammsaare pargis teel Rahvusoperisse Estonia. Selle katuse all tegufseb ka Eesti Rahvusballlett, kus ta on 2020. aastast esitantsija.